

Chronicon chronicorum ecclesiastico-politicum

ex huius superiorisque aetatis scriptoribus concinnatum ; qua non modo pontificum, archiepiscoporum, abbatum, &c., set et doctorum armis literisque illustrium, dies natalis ... egregiaque eorum ... facinora ... breviter delineantur ...

Gruterus, Janus

Francoforti, 1614

Dvodecimvm Capvt, De Omnibvs Paderbornensibus Episcopis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64659)

no 1537: qui præscripto nouo termino serio mandabat, ut
 alius in eius locum à Canonicorum collegio eligeretur:
 nisi à Pontifice Rom. Episcopatum occupari vellent.

XLVIII.

Valentinus nobilis heros à Theutlewen, sacre pagine
 ac legum eximius Doctor, vir sapientissimus: eligitur ex
 Præposito Francofurtensis collegii ad D. Bartholomæum,
 ex Canonico item Moguntino, Magdeburgensi ac Hilde-
 siano, vnanimi consensu totius summi Collegii Hilde-
 sheymensis in Episcopum, proxima die Dominica post S.
 Michaelis Archangeli festum, anno domini 1537. Confir-
 matur & consecratur Romæ à P. Max. Paulo tertio. Vnde
 in Germaniam reuersus, Hildesheimium ingreditur, vbi
 summo gaudio cum cleri tum totius Reipublicæ exceptus,
 aliquandiu sedie. Postea Moguntiam reuersus, fortassis ob
 mutatum in Saxonibus genus doctrinæ, & varias ibi con-
 surgentes tumultus: in Archiepiscopali illa ac longe amœ-
 nissima vrbe, hoc adhuc anno Christi 1549. currente, di-
 gnitatibus cum Episcopatus Hildesheimensis tum aliis
 conspicuus fulget. Interfuit anno domini 1547. magnis
 Comitibus Augustanis à Diuo Carolo V. Imp. Aug. post bel-
 lum Germanicum habitis.

DVODECIMVM
 CAPVT, DE OMNIBVS
 Paderbornensibus Epi-
 scopis.

PADERBORNENSIS vrbs in inferiori Saxoniam sita,
 & ab incomparabili fonte (qui est sub Cathedralis Ba-
 siliæ ara maxima) cognominata, EPISCOPATVS: fun-
 datus & inchoatus est deuietis Saxonibus à Carolo Magn.

Galliarum victoriosissimo Rege, annū Christi circiter 794. Erat tum Paderborna amplissimus pagus, nullis adhuc fossis, nullis mœnibus, aut munitiōibus inclusus: igitur eodem Episcopalem constituit Imperator in Heeristello munitissima arce ad Visurgin amnem quinq; miliaribus à Paderbornensi pago sita & à se exædificata, cum ibi aliquandiu cum toto exercitu (à quo contigit nomen id sibi loco) hybernasset. Huius laudabilis Episcopatus Doctores, Pastores, Episcopi ac Gubernatores numerantur à prima Carolina fundatione ad hanc nostram vsque ætatem talitordine ac serie.

I.

S. Hadumarius aliis Harimarus, è primaria apud Saxonas nobilitate natus, vnus ex duodecim obsidibus regi Carolo Magno datis: à Burcardo primo Episcopo Herbipolensi educatus & liberaliter cum in literis tum pietate institutus, Ecclesiæ item Herbipolensi intertus Canonicus, ut grauis & eximia vitæ sanctimonia præditus: constituit à Carolo Magno primo fundatore, & S. Burcardo Episcopo, in primum nouellæ plantationis Heeristellensis vel Paderbornensis hortulanum inspectorem, ac gubernatorem anno 795. Præfuit doctrina & exemplo annis nouem. Reædificauit templum Paderbornense, cum primum illud Carolo Magno inchoatum ab iterum seditiosis Saxonibus dirutum fuisset. Id à P. M. Leone tertio (qui Roma ecclesiæ Paderbornæ apud Carolum Magnum iuit) consecratum ac dedicatum est sexta Decembriū anno Domini 799. in honore S. Stephani Protomartyris. Donauit hunc Episcopum Carolus Magnus, præsentē Leone tertio, arce Treburgenſi cum adiacente territorio omni. Obiit Hadumarius Antistes Anno Christianæ salutis octingentesimo quarto. Sepelitur in Ecclesia Paderbornensi.

II.

Baduradus Canonicus Herbipolensis vnus etiam à Saxonum obsidibus, eligitur anno Domini 804. Præfuit fideliss.

fideliſſime ac prudentiſſime annis quadraginta octo. Cō-
ſtruxit Bodickheymēſe magnificum Virginum in Saxonia
inferiori Monafterium, quibus ibi caſte ſub Abbatiffa edu-
catis integrum eſt prodire ac nubere. Valedixit huic mor-
tali vitæ anno Domini 852. Sepelitur Paderbornæ in Baſi-
lica Cathedrali recens à ſe condita & illuſtrata.

III.

Luitharius aliis Luthardus, præficitur Eccleſiæ Pader-
bornenſi in qua nobilibus genere & virtute parentibus na-
tuſerat, anno Domini 852. præfuit laudatiſſime annis vi-
ginti quinque. Trucidatur cum aliis ſex Episcopis, ducibus
tribus, comitibus tredecim, & magno Chriſtianorum nu-
mero à Nordmannis ac Vandalis anno Domini 877. Fuit
Episcopus innocentiſſimæ ac optimæ vitæ. Eius ſotor D.
Vvalburgis perpetua virgo fundavit cœnobium virginum
Herſeverſe.

IIII.

Biſo ſucceſſit Luithario: Præfuit annis viginti quinque,
optime ac vtiliſſime. Cōſtruxit Hervverdenſe monialium
nobilium (quibus liberaliter ibi educatis prodire ac nube-
re liberum eſt) cœnobium magnificum & ab apparentiſ-
quibusdam Viſionum collegium appellatum. Valedixit
mortali huic vitæ anno Chriſtianæ redemptionis Nonin-
gentelimo & ſecundo. Sub Arnolpho Imperatore.

V.

Theodoricus ſubrogatur Biſoni: gubernavit Eccleſiam
Paderbornenſem ſumma cum laude annis nouem. Obiit
anno 911. Imperante Conrado primo.

VI.

Vnivvanus eligitur in Episcopum Paderbornenſem an-
no Domini 911. Præfuit annis nouendecim, obiit anno
930. Imperante Henrico Aucupe.

VII.

Dudo ſucceſſit Vnivvano, præfuit annis viginti quinque

pie ac prudenter, decessit ex mortali hac vita anno Christi
955. Sub Othone Magno.

VIII.

Volmarus vir Deo & Pontificio honore dignissimus
subrogatur Dudoni, anno Domini 956. sedit ad clavum
Ecclesie Paderbornensis annis 26. Decessit anno domini
981. Imperante Othone tertio, cuius pater Otho secundus
dedit Ecclesie Paderbornensi crucem auream valoris
xaginta millium aureorum ante chorum summi templei
Paderbornensis pendentem. Ea ex collectis Longobardorum
triennialibus tributis confecta & conflata est, ex
auro Hungarico.

IX.

Retharius Volmarium in gubernatione Episcopatu
sequutus anno Domini 981. prae fuit optime ac sapientissime
annis viginti octo. Conflagrauit sub eius gubernatione
anno Domini millesimo, calamitosissimo incendio, pars
pars vrbis Paderbornensis cum magnifica Cathedrali Ba-
silica à Carolo Magno olim inchoata, & à Budurado Episcopo
absoluta, cum libris item & Priuilegiorum diploma-
tibus ac aliis ornamentis omnibus. Priuilegia à Pont. Max.
Sylastro & Othone tertio Imperatore renouata sunt
Templum à Rethario reaedificatum est Othonis ac S. Hen-
rici Imperatorum subsidiis ac amplissimis donationibus.
Obiit antistes Retharius anno Domini 1009. Sepelitus
recessus instaurata summa Basilica.

X.

Meynvercus, comes Gelrius à Desterbant, constitu-
tur Paderbornensis Ecclesie Episcopus Goslarie per Chro-
rothecarum porrectionem à S. Henrico Imperatore
summa sanguinis propinquitate deinctus erat, & à quo
quicquid voluit priuilegiorum citra omnem laborem ac
difficultatem est consequutus. Praefuit, à Villigiso Me-
guntino cōsecratus, annis viginti septem summa cum au-
de & Ecclesie commodo. Deiectis omnibus ab antecessore
incepit

inceptis, ædificiis templi summi, de nouo id ex imis fundamentis magnifice incepit, ac post septennium fœlicissime absolutum præsentibus Archiepiscopis Moguntino ac Coloniensi & Episcopo Herbipolensi, cum magna pompa dedicauit. Totam urbem Paderbornensem mœnibus inclusit. Obiit in Vigilia Pentecostes anni à nata salute humani generis 1036.

X I.

Rotho vel Rothardus Baro à Beuren, Geltrius: ex Abbate Hirsfeldensis in Archiepiscopatu Moguntino siti cœnobij Episcopus Paderbornensis designatur à Conrado Saliquo Imperatore Romano. Præfuit annis sedecim laudabiliter. Obiit anno Incarnati filij Dei Millesimo quinquagesimo secundo.

X I I.

Imadus eligitur in antistitem Ecclesiæ Paderbornensis, anno salutis M. LII. Præfuit uti pium Episcopum decet optime ac summa cum laude annis viginti quinque. Decessit ex hac mœtæanea ad meliorem vitam anno Domini M. LXXVII. Sub eius gubernatione concremata est magna pars urbis cum cœnobio Abdinkouensi ac summa etiam Ecclesiæ: quæ ab eo eleganter iterum est instaurata.

X I I I.

Poppo nobilis ab Holdt, ex præposito Bambergensi designatur Episcopus Paderbornensis, anno gratiæ Millesimo septuagesimo septimo. Præfuit annis septem. Instaurauit iterum fœliciterq; absoluit & ab Altmanno Pataviensi Episcopo dedicati fecit, in cineres superioribus annis collapsum monasterium Abdinkouensæ. Emigravit ex hoc sæculo, anno Dominicæ Incarnationis Millesimo octuagesimo quarto.

X I I I I.

Henricus comes de Vverle, alijs comes à Vvaldeck, &c

Henricus comes de Aslovv mortuo Poppone per contro-
uersiã eliguntur anno Christianæ salutis Millesimo octu-
gesimo quarto. Aslouianus ab Hermanno Lutzelburgio,
quem regem sibi constituerant Saxones, totoq; Paderbor-
nensium Canonicoꝝ senatu: Verlouianus vero per Hen-
ricum I V. Imperatorem. Inter hos diu cum summa inter-
nitione Episcopatus certatum ac disceptatum est: donec
tandem Aslouianus Archiepiscopatum Magdenburgen-
sem consequeretur, Henricus Verlouianus feliciter post-
ea ac vtilissime præfuit ad annum vsque Christi 1126. cum
quadraginta duo anni à prima illa discordi electione præ-
teruissent. Obiit plenissimus dierum anno, quem dixi: Sub
Imperatore Henrico quinto.

X V.

Bernhardus nobilis à Dyse de successit Henrico Ven-
uiano, præfuit fideliter ac satis vtiliter pro ratione tempo-
rum & fortunæ annis triginta tribus. Fuit Romæ cum Lo-
thario Imperatore, & ibi à Rom. Pont. consequutus est pro
se & successoribus suis priuilegia ad vsum Rationalis, qua
dignitas alioqui solis Archiepiscopis concessa est. Domum
iterum ex Italia reuersus, vidit magno animi dolore iterum
desflagrare magnam vrbs partem, vna cum Cathedrali Ec-
clesia: quam in decennij spacio pulchre iterum erexit, mi-
gnificentius quam vnquam fuisset antea. Eam ipse con-
crasse legitur anno Domini 1143. Construxit & fundam-
cœnobium Heerdhausen: ordinis S. Bernardi: & Virgi-
num monasterium Gerdense. Vicit ingenti prælio multo-
ties sibi iniuriam Henricum comitem Arnspergensem.
Obiit anno gratiæ 1159. Sepelitur in Monasterio suo Heer-
hausen.

X VI.

Energisus eligitur ex Canonico in Episcopum anno Do-
mini 1159. Præfuit laudabiliter annis 17. Quibus iterum
perit incendio admodum graui magna vrbs pars, cum
cano-

cœnobio Abdingkouensi: quod ab eodem Episcopo renouatum est. Obiit anno 1176.

XVII.

Sigefridus constituitur Episcopus ex summi Collegij præposito anno Domini 1177. Præfuit fideliter ac prudenter nouem annis & sex mensibus. Euocatur ex hac lachrymarum valle, anno 1186.

XVIII.

Bernhardus eius nominis secundus, nobilis ab Oysede vel Dysede: Canonice electus Sigefrido successit. Præfuit fideliter & fœliciter annis 16. Commutauit vitam, mortalem cum immortali, caducam cum perpetua, anno gratiæ 1202.

XIX.

Bernhardus tertius huius nominis, eligitur anno Domini 1202. præfuit annis 19. & aliquot mensibus. Consequutus est priuilegia ab Honorio III. Pont. Max. Obiit anno gratiæ 1221.

XX.

Olinatus successit Bernhardo tertio, præfuit duobus saltem annis. Collegit & in literas referri curauit statuta & ritus Ecclesiæ Paderbornensis. Fuit vir eximie doctus, prædicator insignis, maiori loco dignissimus: itaq; anno 1223. Romam postulatus est: ubi Cardinalis Sabinensis designatus in summo pretio fuit.

XXI.

Willebrandus comes Oldenburgius, eligitur ex Canonico (qui nuper ex Hierosolymitana peregrinatione redierat) in Episcopum Paderbornensem anno salutis 1223. vnanimi consensu totius Capituli. Præfuit vtiliter ac prudenter annis fere duobus. Episcopus factus iterum ad tertiam sanctam peregrinatus, fœliciter rediit. Postea anno 1225. ad Ultraiectinæ Cathedræ gubernationem vocatus.

Paderbornensem Episcopatum resignauit. Præfuit Trinitati annis octo, quibus magnificū S. Seruatij monasterium condidit. Obiit anno 1233.

XXII.

Bernhardus quartus huius nominis eligitur anno Dominicae Incarnationis 1225. Præfuit summa cum laude annis viginti octo. Passus est ut Canonici Paderbornensis obseruantiam Regularem (quæ hactenus ibi vignerat) mutarent liberioris viuendi rationis cupiditate in saecularium Canonicoꝝ statum. Decessit ex hoc calamitolo saculo anno 1254.

XXIII.

Simon comes à Schvvalenberg: etsi sine qui Lippenfent comitem fuisse volunt: successit Bernhardo quarto. Præfuisse legitur annis nouendecim, decessisse vero ex hactenata anno Domini 1274.

XXIV.

Otho comes de Retbergk Simoni Episcopo suffectus præfuit annis triginta. Habuit maximas controuersias cum ciuitate Paderbornensi, contra quam aliquoties fecit et pugnauit. Obiit anno Domini 1304. Post eius fata vacauit sedes duobus annis.

XXV.

Guntherus comes à Schvvalenberg, qui dudū ad Mindenburgensem Ecclesiam maximis bellis implicatam accersus, Archiepiscopalem dignitatem contempserat, iam ad Paderbornensis Ecclesie clauum postulat per controuersiam, aliqua Canonicoꝝ parte Theodorico Baroni Yterano suffragante. Disceptatur per quadricinium fere. Videns autem Guntherus pacis quam contentionum amantior, disceptationum nullum esse finem, pacato animo Theodorici furori, impetrata tamen prius honesta pensione cessit, anno 1308. qui iam per biennium honestissime præfuerat.

Theo-

XXVI.

Theodoricus cōtra Guntherum Schvvalenbergensem antea electus, plenam gubernaculi Paderbornensis potestatem consequutus est, anno domini 1308. Præfuit annis duodecim vtilissime. Desijt inter mortales esse anno gratiæ 1320.

XXVII.

Bernhardus eius nominis quintus comes à Lippia, eligitur in Episcopum Paderbornensem, anno 1320. Præfuit prudentissime annis viginti, fuit magnanimus ac victoriosus Princeps. Absolvit naturę debitum anno domini 1340. Seditiosæ aduersus se ciuitati Paderbornensi obsessæ, & ad deditionem perpulsæ grandem multam irrogauit. Paucis mensibus antequam ex hac vita emigraret, iterum magna pars vrbis deflagrauit: quæ res tantum mœtorem incussit Episcopo, vt cum omnium suorum, cum cleri tum populi in se u. grauius mortem Episcopi quam incendium & bonorum amissionem plangentiam, moreretur.

XXVIII.

Baldvvinus comes à Steinfeld, eligitur vnanimi consensu totius summi Canoniorum Collegij in Episcopum anno 1340. Præfuit annis etiam viginti laudatissime: obiit anno 1360.

XXIX.

Henricus Spiegel à Desenberg ex Abbate Corbeia Saxonica Episcopus constituitur à Rom. Pontifice Innocentio sexto, anno domini 1360. Primus qui à Pontifice eligitur, alijs Episcopis antecessoribus semper antea per manus & suffragia Imperatorum Ecclesiæ datis. Primus item qui suffraganeum sibi substitueret. Præfuit annis 18. prudenter & summa cum laude. Valedixit mortali huic vitæ, anno redempti orbis 1378. Sepelitur in Cathedrali Basilica.

Simon

XXX.

Simon secundus huius nominis, comes à Sternberg; ex Decano summi Collegij designatur Episcopus, anno 1378. ab Urbano V. P. M. Ingreditur insigni pompa equestri Paderbornam, anno domini 1381. Præfuit annis vndecim. Anno 1389. obsidione cingens castrum Brobegecnele-gitta ex arce missa verberatus ad inguina, ex eo vulnus post vicessimum diem moritur.

XXXI.

Rubertus, Gulielmi ducis Montensis maior natu filius, successit Simoni secundo canonice ac legitime postulatus ac vnanimi Canonicorum voce ex Patauiensi in Paderbornensem Episcopum electus. Præfuit annis quinq;. Descriptus optimus Princeps peste, anno Virginei partus 1394. cum obsidione cingeret Paderbornensem arcem. Sepelitur Paderbornæ in summo templo, cum omnium luctu. Plurimum laudatur ab Alberto Crantzio Saxonum Historico.

XXXII.

Ioannes comes ab Hoia, Germanus frater Episcopi Abbotasteriensis, eligitur in Paderbornensis Ecclesie antistitem, anno domini 1394. à toto clero confirmatur à Bonifacio nono. Præfuit fideliter ac laudabiliter annis quinque. Cœpit armata manu hostes suos & Ecclesie suæ, nobles Paderbornenses, iam diu seditiosos, & qui tantum sanguine & tumultibus delectarentur. Postulatus ad coadmiuistracionem Hildesheimensis Ecclesie à cognato suo Gerardo Barone Montenti, eius loci Episcopo: resignauit Episcopatum Paderbornensem Canonicis suis libere & cum summa gratiarum actione, anno dominice Incarnationis 1399. De hoc Episcopo plura leges in Hildesianis.

XXXIII.

Gulielmus frater Ruperti Episcopi, dux Montensis: eligitur in Episcopum anno ætatis suæ decimo octauo, egregia virtute præditus iuuenis. Collocatur in arcem Nonam Syluæ

sylva Oefingensi adiacentem. Constituerat vero iam &
 confirmarat Romæ P.M. Episcopū Paderbornensem Ber-
 trandum quendam de Aruassennis Canonicum Ecclesiæ
 Ruennatenfis, Ferrariensem, decretorum Doctorem ac
 Pontificij Palatij auditorem. Is 28. Octobrium, anni 1399:
 Paderbornam veniens literas Pontificias, Canonicorum
 collegio & vrbi offert. Disceptatur diu: tandem anno do-
 mini 1401. duobus equis ac viginti aureis donatus Romani
 remittitur, nam Saxonici Idiomatis plane ignarus omnino
 non erat idoneus. Præterea Gulielmus iam erat vnanimi
 consensu acceptus, qui cum præfuisset annis 14: quibus &
 monasteria quædam reformat & contra hostes fœliciter
 pugnat, Resignata anno 1415. Ecclesia Paderbornensi
 Archiepiscopo Colonienfi Theodorico: ipse eiusdē Theo-
 dorici, comitis à Morsen Archiepiscopi è sorore neptem
 egregiam puellam, comitissam Teckhelmburgensem duxit
 uxorem: Nuptiis in arce Arnspersgenfi præsentē Archiepi-
 scopo summa celebritate ac læticia peractis:

XXXIV.

Theodicus secundus huius nominis, comes à Morsen
 Colonienfis Archiepiscopus, designatur per Gulielmi resi-
 gnationem, Episcopus etiam & Administrator Paderbor-
 nensis anno domini 1415. Ingreditur Paderbornam noti-
 citius quam anno 1424: & tum sub ingenti tempestate, in
 qua summum Paderbornē de cælo tactum legitur: Præ-
 terea Paderbornensi Ecclesiæ annis triginta octo. Coloni-
 ensi vero annis quadraginta octo, Halberstatensi totidem.
 Obiit in die S. Valentini, anno gratiæ per Christum repa-
 rata 1463. Sicuti vero ingressum eius in urbem excepit ma-
 xima cæli tempestat, ita longe maior eius ex hac vita egres-
 sum antecessit, quæ videbatur totam non urbem solum Pa-
 derbornensem, sed vniuersam circumiacentem provin-
 ciam euersura.

XXXV.

Simon tertius huius nominis, comes de Lippia: eligitur
 yyy

vnanimi consensu totius Capitularium Paderbornensium senatus in Episcopum anno domini 1463. Præfuit summa prudentia ac laude annis 25. temporibus longe turbulentissimis. Tandem anno domini 1489. Paralyti tactus cum consensu Capituli, Magistratu se abdicans, gubernationem Episcopatus Hermanno Colonienſi Archiepiscopo commendauit: ipse in Tringenbergenſem arcem se cedens, reliquum vitæ, annua pensione sibi reſeruata abſoluit, obiit vero in die S. Perpetuæ & Felicitatis, anno Christi 1498. Sepelitur Paderbornæ.

XXXVI.

Hermannus cognomento Pacificus Lantgraphus Helſiæ, Archiepiscopus Colonienſis, & Rom. Imp. Elector, per reſignationem Simonis Episcopi, Paderbornenſis Eccleſiæ Administrator factus est anno domini 1489. Præfuit paciſice ac quiete ad annum Christi vsq; 1508. cuius anni viceſima ſeptima Nouembrium huic mortali vitæ acceptus est. Sepelitur Coloniz cum omnium ſuorum ſublitium incomparabili luctu.

XXXVII.

Ericus dux Brunſuicenſis & Grubenhagus: Princeps pacis ac iuſtitiz ſtudio nemini ſecundus, Canonicus Paderbornenſis primum ad Oſnabruggeſis Episcopatus gubernationem poſtulat, poſtea Hermanno Colonienſi mortuo, Paderbornenſi etiam Eccleſiæ vnanimibus totius ſummi collegij ſuffragiis præſicitur, anno domini 1508. Præfuit vtriq; Episcopatu Oſnabruggenſi videlicet & Paderbornenſi fideliter ac vtiliſſime annis viginti quatuor, toti Veſtphaliæ chariſſimus. Poſtulat ad adminiſtrationem etiam Monasterienſis Episcopatus: ſed morte præuentus eius Eccleſiæ gubernaculum Pontificia confirmatione non obtinuit. Obiit autem 14. Maij, Anno domini 1532. Furſtenouij, inde Oſnabruggum auctus honorifice & cum totius Veſtphaliæ & inferioris Saxoniz lachrymis deponitur, & terra parenti redditur.

Herman-

Hermannus secundus huius nominis, Archiepiscopus Colonienfis, & facti Roman. Imperij Elector, inclytus comes à Wida: postulat & eligitur vnanimi consensu totius Capituli, in Administratorem Paderbornensem decima terra Junij, Anno 1532. Præfuit ad annum Christi vsque 1549. laudabiliter & summa cum virtute. Exauctoratur propter susceptam sine summorum orbis principum consensu Ecclesiarum Reformationem: Viuit adhuc hoc anno Christi 1549. in arce Biscouienfi tribus lapidibus à Colonia. Successit in Colonienfi Archiepiscopatu & Electoratu (sed nescio an etiam in Paderbornensi administratione) Illustris ac generosus, animi corporis ac fortunæ bonis clarissimus comes, Dominus.

Adolphus à Schauvenberg Saxo, vere heroica corporis proceritate præditus.

DECIMVM TER-
TIVM CAPVT DE OMNIBVS
HALBERSTATENSIS ECCLESIE
Præfultibus ac Episcopis.

HALBERSTATENSIS Episcopatus in Saxonibus à Diuo Carolo Magno nunquam satis laudato Gallicarum Rege ac Imperatore Romano fundatus inchoatus ac liberalissime donatus est, anno Christianæ salutis 780. Capit autem non Halberstadi, sed apud Selingenstadium sine Ostervvicam, vbi Carolus Magnus magnificum templum construxit. Inde Episcopatus iste Salingenstadius etiam & Ostervvicensis Episcopatus dici olim solitus est. Translatus vero est in confluentiam Albis ac Oræ fluuiorum, vt in commodiorem ac vtiliorem locum ab eodem Carolo Magno & primo antistite S. Hildegrine,